

Στου κακού τη σκάλα

Άρθρο του Τηλέμαχου Χυτήρη για το Μηνιαίο Οικονομικό Περιοδικό FORUM, 12/01/2006

Όταν δεν υπάρχει κυβέρνηση τότε υπάρχει η τηλεοπτική δημοσιογραφία που καθορίζει τις εξελίξεις. Βρισκόμαστε μπροστά στο εξής φαινόμενο: η ΝΔ ως αντιπολίτευση κατηγορούσε την κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ για όλα και υπόσχετο ότι ερχόμενη η ίδια στα πράγματα θα αναβάθμιζε την πολιτική, θα επανίδρυε το κράτος, θα ενίσχυε την διαφάνεια, τη χρήση διοίκησης, το κύρος της χώρας.

Πριν καν συμπληρωθούν δυο χρόνια διακυβέρνησης του τόπου από την κυβέρνηση Καραμανλή ο καθένας βλέπει ότι τίποτα δεν έχει γίνει σε κανένα τομέα, ότι έχουμε να κάνουμε με μια κυβέρνηση «εκ του προχείρου» χωρίς έμπνευση, χωρίς όραμα, χωρίς πρόγραμμα, χωρίς τόλμη. Η εικόνα και το κύρος της χώρας το διάστημα αυτό έχουν καταρρακωθεί, το γνωρίζει κάθε ξένος, κυρίως η Ευρωπαϊκή Ένωση, υπό την επιτήρηση της οποίας ευρισκόμεθα. Επειδή στην Δημοκρατία δεν υπάρχει κενό, επειδή η κυβέρνηση δεν παίρνει πρωτοβουλίες που να καθορίζουν την ατζέντα της προόδου γι' αυτό και έχει βρει χώρο η ούτως ή άλλως ισχυρή «τηλεοπτική δημοκρατία», να πάρει το πάνω χέρι και να διευθύνει ουσιαστικά ή και να διαλύει περαιτέρω τον πολιτικό ιστό. Έτσι, υπουργοί καταργούνται από την τηλεόραση δημόσιοι παράγοντες απολογούνται και γενικώς φαίνεται καθαρά η γύμνια στόχων και σοβαρότητας της κυβέρνησης.

Η τηλεόραση είναι τα τελευταία χρόνια ουσιαστικός μέτοχος της καθημερινής ζωής, το οξυγόνο της είναι οι αποκαλύψεις και σήμερα αποδεικνύεται ότι υπάρχει άφθονη τροφή που προσφέρεται αφειδώς από την ανικανότητα, την παλινωδία, τα ψέματα και την αναξιοπιστία των κυβερνώντων. Η Ελλάδα, που τα τελευταία χρόνια έκανε σταθερά βήματα προς την ανάπτυξη και κατόρθωσε να έχει κύρος και λόγο στα Ευρωπαϊκά τεκταινόμενα, χάρη στην κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, σήμερα ξαναβρήκε την ανυποληψία που της προσφέρει η νεοδημοκρατική κυβέρνηση.

Τα ηλεκτρονικά ΜΜΕ παίζουν σπουδαίο ρόλο σε κάθε χώρα, προσαρμόζονται όμως στην επαγγελματικότητα και σοβαρότητα που προσδίδει η πολιτική ζωή στη χώρα και πρωτίστως η κυβέρνηση. Οι δημοσιογράφοι είναι υποχρεωμένοι να καλύπτουν τα γεγονότα, να τα σχολιάζουν, να ερευνούν κάθε πτυχή τους. Αυτή είναι η δουλειά τους. Δεν μας φταίει η αποτύπωση της πραγματικότητας όταν αυτή διαμορφώνεται από την κυβέρνηση και τους υπουργούς με τον τρόπο που διαμορφώνεται, ούτε είναι δυνατόν τα ΜΜΕ να υποκύπτουν σε πιέσεις για να παρουσιάζουν το μαύρο άσπρο. Τότε θα ασκούσαν με λάθος τρόπο την αποστολή τους.

Δεν έχω κανένα λόγο να μην αναφερθώ και στις ελλείψεις των ηλεκτρονικών ΜΜΕ και στο δικό τους κυνήγι της θεαματικότητας που τους ωθεί σε υπερβολές και σε εμπορική αντιμετώπιση των πάντων. Δεν έχω λόγο να μην κρίνω το χαμηλό πολιτιστικό προφίλ που αναδεικνύεται από τις οθόνες της τηλεόρασης ή την έλλειψη σοβαρών εκπομπών γνώσεων και αισθητικής. Είναι ένα άλλο θέμα και μάλιστα καίριο. Όμως, όταν δεν υπάρχουν θετικές ειδήσεις, τότε υπάρχουν κοκορομαχίες -ανούσιες ως επί τον πλείστον- στα παράθυρα και ενταφιασμοί του δημόσιου βίου. Το στίγμα, επανέρχομαι. Το δίνει η κυβέρνηση, πόσο μάλλον και ο πρωθυπουργός που επέλεξε να είναι και υπουργός Πολιτισμού. Άλλο όραμα, άλλη γνώση, άλλη κατεύθυνση χρειαζόμαστε και αυτή την καινούρια έμπνευση δεν μπορεί παρά να τη δώσει μια πολιτική αλλαγή, αλλιώς και η χώρα θα σέρνεται και η κοινωνία θα βουλιάζει μπροστά ή μέσα στις οθόνες του Μεγάλου αδελφού.

Πηγή: http://hitiris.eu/downloads/stories/TH_archive0040_stories1379340244.pdf

Δημιουργία αρχείου: 16-09-2013 17:04
